

FELJTON

Ma kakvo dobro učinio "Dobri duh Zagreba", „Anđeo siromašnih“, „Apostol gradskih siromaha i očajnika“ želio je učiniti bolje

PATER ANTUN CVEK/FOTO: KAP DOBROTE

Zapravo je sav svoj život neprestano bio u potrazi za bijednikom, i što bi on bio u teškoj situaciji i većoj potrebi, pater bi s više upornosti tražio rješenja. Nas je poticao na darivanje drugima onako kako tko može i zna, a sam je to činio nesebično svom snagom tijela i duha. Čuvao je „Kap“ kao najveću vrijednost uz Gospodina. Bila mu je poput zraka koji je udisao da bi mogao živjeti, a svoje je „kapljice“ brižno bodrio u radu, molitvi i očuvanju identiteta udruge, vjernosti temeljima na kojima je nastala pružajući cjelovitu pomoć starim i nemoćnim osobama o kojima se nema tko brinuti, a koje nisu u stanju same brinuti o sebi. Pater Antun Cvek, bio je duhovnik i duhovni savjetnik udruge sve do svoje smrti, a upravo po njegovoj želji, kao duhovnik „Kapi dobrote“ naslijedio ga je pater Zdravko Jelušić. Osebjuna karizma koju je posjedovao, ostala je samo njegova...

16.10.2023. / 19:33 / Vesna Živko

Vjeran Bogu i najpotrebitijima, pater Antun Cvek se više od pedeset godina nesebično brinuo za stare, bolesne, nemoćne i napuštene, pokazujući i dokazujući svojim djelima neraskidivu vezu ljubavi prema Bogu i prema čovjeku. Na temeljima te ljubavi gradio je **Katoličku udругu „Kap dobrote“**, jedinstveno ostvarenje Božje milosti i dobrote, za dobrobit onih koji su potpuno ovisni o tuđoj pomoći, a od svih su zaboravljeni – ne propuštajući pružiti pomoć potrebitom, bez obzira na veličinu osobne žrtve.

Nepokolebljivi borac za „malog“ čovjeka

Pater Antun Cvek svoga je bližnjega ljubio kao samog sebe. Bio je oslobođen svake sebičnosti, ističući djelotvornu ljubav prema bolesnima i nemoćnima, jer je u njima na poseban način prisutan Krist. Davao je sebe za druge, pokazujući

Pater Antun Cvek/Foto: Kap dobrote

nevjerojatnu snagu i u trenucima bolesti i slabosti. Strpljivo je nosio teret boli stotina i tisuća nevoljnika, desetljećima slušajući njihove životne priče, vidajući rane duše i tijela. No za svoja djela nikada nije tražio niti želio priznanja, sve je to držao Božjim djelom u čijim je rukama on samo služio. Nije pitao za uzroke koji su potrebitoga doveli u stanje u kojem se našao, tražio je izlaz, pronalazio rješenja i zahvaljivao Bogu što je stigao na vrijeme. Boljela ga je svaka nepravda, a osobito ona koja je lomila najslabije, otimala kruh iz ruku gladnih, uskratila lijek bolesniku i krevet umirućem. Skroman u svojim potrebama, a velikodušan u tuđoj nevolji, nije se dvoumio ni za najveće hladnoće odreći se vlastitog kaputa i ogrnuti promrzla beskućnika.

Država nikakvim olakšicama ne potiče volontiranje

Trenutno u „Kapi dobrote“ djeluje 80 volontera različite starosne dobi (od 20 do 82 godine), koji brinu o potrebama 165 korisnika. Broj korisnika je otprilike uvijek dvostruko veći od broja volontera. Najčešći volonteri su osobe pred mirovinom i umirovljenici za koje je to velika promjena i iziskuje vrijeme prilagodbe. Odjednom se nakon svakodnevnih radnih obaveza taj angažman od njih više ne traži, imaju višak vremena i manje

odgovornosti, a još uvijek imaju i snage i želje biti na korist drugima.

“Volontiranje daje novi sadržaj njihovom životu. Pokreće ih rad u zajednici, empatija, osjećaj da bližnjemu mogu dati puno više od namirenja tjelesnih i materijalnih potreba, mogu im dati sebe,” **izjavila je za Hrvatsku katoličku mrežu dopredsjednica “Kapi dobrote” Snježana Bedeniković.** “Volonterstvo

još uvijek u društvu nije dovoljno prihvaćeno, a država nikakvim olakšicama ne potiče volontiranje. Nužno je veće angažiranje cijele zajednice u edukaciji građana o koristima i uspjesima koji se stječu volontiranjem, osobito u stjecanju znanja i sposobnosti koji mogu konkurirati na tržištu rada, pri školovanju, studiranju, pomoći u napredovanju na radnom mjestu. Mediji imaju velik utjecaj na razmišljanje i ponašanje ljudi, stoga je njihova uloga ključna u informiranju o mogućnosti i dobrobiti volontiranja, osobito kroz osobna svjedočanstva volontera”, naglasila je volonterka i dopredsjednica *Kapi dobrote*, dodavši kako je individualni rad na polju djelovanja ove udruge gotovo nemoguć.

Stari ljudi su sumnjičavi i preplašeni, što je razumljivo.

“Uvijek mi je bilo najteže gledati stare ljude, ostavljene, a Kap brine baš o takvima. Pratila sam rad patra Cveka i udruge i divila se njihovoj požrtvovnosti i samozatajnosti, te poželjela biti dio toga. Ima ljudi koji su ostali sami, često na rubu egzistencije i nemaju nikoga tko bi se za njih pobrinuo. Još je tužnije, kad naiđemo na one koji imaju svoju djecu, ali ona nemaju vremena za njih. Veliko je zadovoljstvo kada im možemo pomoći, otpratiti liječniku, na pretrage u bolnicu, naručiti na pregled jer većina njih niti ne zna za riječ „on line“, pomoći kod dobivanja dokumenata i slično jer njima to najviše treba. Treba im topla riječ, razgovor, odnosno slušanje! Trebaju nekoga kome mogu pričati o svojim mukama, tko će ih strpljivo slušati. Naši korisnici znaju da se na nas mogu osloniti i da smo tu za njih kad god zatreba. Rukovodeći se Isusovim riječima ‘Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!’, nastojimo Mu vratiti barem dijelić dobra”, svjedoči volonterka Lili G.

Snježana Bedeniković, potpredsjednica udruge Kap dobrote/Foto: Kap dobrote

Najčešće traže drva za ogrijev jer se mnogi na taj način griju i kuhaju.

Udruga svake zime osigura najmanje 2 metra kubična ogrjevnog drva koje volonteri, zaposlenici, prijatelji i podupiratelji ispile, nacijepaju i dostave

korisnicima.

Volonteri slažu drva za korisnike/Foto: Kap dobrote

Za sve korisnike koji su u potrebi za hranom osigurani su mjesečni paketi hrane, a sami biraju žele li paket za kuhanje u kojem je više namirnica za pripremu obroka ili paket za one koji ne kuhaju, a sadrži više konzervirane gotove hrane. Usto dobiju i higijenske potrepštine, po potrebi pelene, posteljinu, deke, rublje, pidžame, papuče... te na posudbu ortopedska pomagala. Udruga svojim korisnicima pruža cjelovitu pomoć, materijalnu, tjelesnu i duhovnu, tamo gdje se nalaze, u njihovom domu, bolnici, domu za starije i nemoćne... kroz rad socijalne i tehničke službe. U socijalnoj i tehničkoj službi, uz volontere, rade i zaposlenici koji obavljaju one poslove koje volonteri ne mogu.

Volonteri udruge "Kap dobrote"/Foto: Kap dobrote

Tehničku službu čine volonteri i vozač – kućni majstor, i oni obavljaju manje kućne popravke, ličilačke radove, manje građevinske radove, montažu namještaja, dovoze drva za ogrijev, pakete hrane, ortopedska pomagala, brinu o prijevozu bolesnika. Za duhovne potrebe brine duhovnik „Kapi dobrote“ p. Zdravko Jelušić, posjećujući korisnike i dijeleći sakramente, te po potrebi vodeći sprovode. Korisnici se pretežno javljaju sami, no za potrebite znaju dojaviti i susjedi, poznanici, članovi obitelji, rodbina, volonteri, socijalni radnici iz CZSS, njegovateljice”, kaže dopredsjednica udruge “Kap dobrote” i dodaje da osobe starije životne dobi, materijalno i stambeno neadekvatno zbrinute, bolesne, nemoćne i napuštene, u pravilu odmah prihvaćaju kao korisnike.

Božićni susret s korisnicima/Foto: Kap dobrote

“Naša primarna zadaća je da nijedan čovjek ne bude sam. Ako osoba nema svoje obitelji koja bi brinula o njoj, posjećuju je volonteri koji se s njom druže, pružaju joj podršku, utjehu, saslušaju ju i obave konkretne stvari za nju, poput nabavke iz dućana, podignu lijekove iz ljekarne i sl. Nadalje, imamo zaposlenu samo jednu gerontodomačicu koja obilazi najpotrebnije, usamljene, bolesne i siromašne korisnike koji takvu pomoć ne mogu dobiti na drugačiji način. Obzirom da imamo samo jednu, ne možemo pokriti velik dio korisnika te tu surađujemo s nadležnim institucijama kako bi potrebite osobe ostvarile svoja prava. Dakle, radi se o osobama koje nemaju svoje obitelji ili im izostaje njihova podrška”, **ustvrdila je Bedeniković.**

Malo priče – više djela

Usprkos tome što ima dvostruko više korisnika nego volontera, usprkos tome što država ne potiče volonterstvo, p. Cveka svi pamtime kao volontera s karizmom, čiji su rad, trud i predanost nagrađivani više puta. Prema riječima dopredsjednice, njegova strpljivost, razumijevanje i poštovanje svakog čovjeka, empatija u svakoj ljudskoj boli i nevolji, budili su savjest ravnodušnih i poticali na konkretna djela milosrđa. Često je nailazio na prepreke, ponekad se činilo da nema izlaza, no pater nikada nije odustajao kada je nekome trebalo pružiti pomoć. Pouzdajući se u Božju providnost, strpljivo je čekao rješenje. Vrijeme je

za njega bilo posebno dragocjeno i sve se moralo učiniti što prije kako potrebiti ne bi trpio. Ma koliko dobra učinio, uvijek je težio učiniti više, ma kako dobro nešto učinio, želio je učiniti bolje. „Dobri duh Zagreba“, „Anđeo siromašnih“, „Apostol gradskih siromaha i očajnika“, bio je osebujan u milosrdnom radu s ljudima. U svakom drugom govoru pater je bio kratak, malo priče – više djela, no kao nepokolebljivi borac za „malog“ čovjeka, njegova prava i dostojanstven život, tekla bi bujica riječi koherentna njegovom životnom djelu. Kroz eter bi slao jasne poruke, jer je uistinu fizički proživljavao bol patnika koje je susretao, tražeći našu snagu suočavanja sa stvarnošću i potrebama

ljudi oko nas, naše poimanje kako nas ništa što dajemo od sebe ili dajući same sebe ne može osiromašiti niti nam nedostajati, već naprotiv, može samo obogatiti naš život. Bio je osnivač, predsjednik udruge *Kapi dobrote*, kućni majstor, majstor za sve. Prepoznali su ga mnogi, tog posebnog i dragog čovjeka koji je za svoj nesebični rad i ljubav prema starima i nemoćnima nagrađivan brojnim priznanjima.

Autorica članka: Vesna Živko, novinarka Hrvatskoga katoličkog radija (vesna.zivko@hkm.hr)

** Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja, uz objavu izvora i imena autora.*

Ključne riječi: feljton Kap dobrote Volontiranjem do humanijeg svijeta

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.
Sva prava pridržana © 2018 - 2023 Hrvatska katolička mreža